FRC sportul în turul României 69 — Loto Grono

„TRICOUL GALBEN ESTE BLESTEMAT!"

● Mestecănișul i-a furat tricoul galben lui Andrei Suciu ● Wanzlik a preluat din nou conducerea. Pînă cînd? ● Hezard la a doua victorie de etapă!

Cronică de H. NAUM

Fotografii de Aurel NEAGU

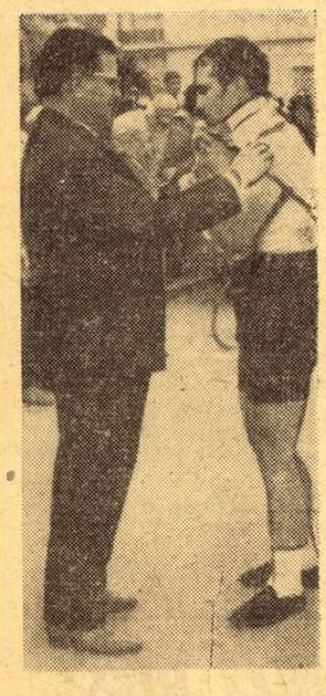

Andrei Suciu îmbracă pentru o zi tricoul galben

Poate că am văzut curse mai frumoase în aceste două decenii de cînd mergem pe urmele cicliștilor, dar vremea le-a șters din memorie, poate că peisajul mirific al Dornelor amplifică totul, pînă la dimensiunile entuziasmului, poate că... O certitudine există, totuși: etapa de astăzi a fost de o neasemuită frumusețe, a avut o desfășurare demnă de orice mare competiție a lumii cicliste, ne-a probat din nou faptul că în pluton se află viitori maeștri ai pedalei.

De la Suceava la Vatra Dornei, pe meleaguri în care fiecare palmă de loc are asigurată în istorie o filă, printre obcinele lenește, plutonul, aparent insensibil la frumusețí, dar cu atenția concentrată pînă la crispare la fiecare fază, ne-a oferit un festival de primă calitate, o cursă de un dinamism dus pînă la limită. Și tricoul galben, cel care aduce purătorilor săi numai ghinioane — făcîndu-l pe brașoveanul Egyed să exclame cu ură: „Tricoul galben este blestemat!" — i-a jucat festa și copilului de la poalele Timpei, așezîndu-i în cale două pietricele tăioase care i-au dezumflat baieurile. A revenit la conducerea cursei Wanzlik, dar mîine...

Plecarea s-a dat din pragul Sucevei la ora mesei de prînz, pe un timp noros, tocmai bun pentru rulaj. O vreme, plutonul merge compact, deși ritmul nu scade sub 40 km. Avem timp să admirăm caruselul dealurilor acoperite de păduri, pajiștile pline de căpițe aidoma unor pălării ardelenești, răspîndind mireasma ierbii proaspăt cosite. Șoseaua urcă și coboară pantele domoale. Dar plutonul începe să ne rețină atenția. Ca niște săgeți zvîcnesc din pluton rutieri solitari sau grupuri mici, pentru ca imediat plutonul alertat să-i liniștească. Sînt momente care preced de obicei acțiunea. Și ea se profilează la km 58 cînd Prinsen fuge ca o nălucă, minat de cine știe ce vis frumos. După 4 km el are un avans de 30 s. Acțiunea sa dă semnalul unei erupții de o forță nebănuită. Plutonul se sparge ca o farfurie scăpată pe ciment. Grupuri mici, de 5–6 alergători, se vinează pe șosea, încercînd joncțiunea. Sprintul de la Cîmpulung este cîștigat de Prinsen, dar chiar pe străzile orașului este ajuns de Grigore și Vercauter. Din plutonul fărîmițat mai sosesc Hezard și Voegele, apoi — ceva mai tîrziu — Andresen și Ciocan.

Bariera de la km 71 îi oprește pentru cîteva secunde. Noul regulament le permite însă să plece cu avansul inițial, așa că acțiunea continuă. În comuna Pojorîta, aflată la km 76, Realfsen, Yli și Ziegler se atașează și ei grupului avansat, formînd un pluton de 10 rutieri. Este un pluton de forțe veritabile și cursa pare a lua o turnură nouă. Băieții se înțeleg la trenă, astfel că la Valea Putnei (km 82), cam de unde începe urcușul Mestecănișului, au un minut înaintea plutonului în care Andrei Suciu se zbate disperat. N-a intuit valoarea acestei dispersări, acum nu mai poate scăpa din cleștele grupului masiv.

Șoseaua ia pieptiș pantele Mestecănișului. Hezard își desface aripile vulturești și-și începe zborul spre înălțimi. Este un spectacol fascinant să-l vezi pe acest rutier, cu alură de vedetă profesionistă, urcînd cu dezinvoltură, atît de rapid încît ți se pare că plutonul s-a oprit pe loc, să-l admire. O clipă Andresen a încercat să-l taloneze, apoi s-a așezat cuminte la locul său din pluton. Yli este primul care nu rezistă fruntașilor. Apoi, Ciocan și Realfsen — se chinuiseră pînă în apropierea vîrfului — își dau și ei drumul. Hezard triumfă în vîrf, ceilalți fiind la cîteva sute de metri înapoia sa. Apoi, plonjează pe serpentine. I-a încolțit în minte un gînd: oare n-ar putea să-i aducă cadou lui papa Oubron, aici în această țară de vis, victoria în etapă?

Coborîrea este mai dificilă decît urcușul. Dacă nu ești în plenitudinea forțelor, nu poți evita pietricelele de pe șosea, nu te poți înscrie în viraj cu viteză maximă. Primul care sparge este Ciocan, și asta îl va costa cinci minute, pe care le pierde față de învingător. Apoi, culmea ghinionului, în aceeași clipă și în același loc, sparg și frații Suciu. Reiau cursa în urma plutonului, dar pe Andrei îl paște din nou nenorocul. Cauciucul i se dezumflă iarăși, iar acest lucru înseamnă sfîrșitul dimineții sale. Cele peste 6 minute de întîrziere îl vor scoate din zona strălucitoare a tricoului galben...

Mestecănișul, acest uriaș frumos, a fost necruțător. N-a lăsat nici o rază de speranță diletanților, a răvășit ca o furtună clasamentul, a spulberat visele corigenților la una dintre cele mai importante materii ale ciclismului: urcușul. În schimb, oamenilor de munte le-a favorizat ascensiunea spre fruntea clasamentului. Așa a procedat cu Hezard, cel care încordîndu-și forțele s-a lansat într-o înfrigurată alergare solitară. N-a cedat nici o clipă pasul, nu s-a uitat înapoi, știind că șansele sale se află înainte, acolo unde pe fișia galbenă va citi cu satisfacție cuvîntul francuzesc „Arrivé!".

Ultimele sute de metri se parcurg pe malul Bistriței. Mulțimea spectatorilor aplaudă ca la un spectacol de gală. Hezard nu mai poate fi ajuns. El pătrunde pe stadion și numai după ce trece linia de sosire se destinde, manifestîndu-și bucuria. După 40 de secunde sosește primul pluton, mărit substanțial pe ultimii kilometri, apoi — după 1:26 — și cel de al doilea. Pentru cei mai mulți etapa de astăzi s-a sfîrșit. Mai sînt însă cîțiva, printre care și Andrei Suciu, care abia acum parcurg ultimii 3–4 km..

Noua schimbare în clasamentul general individual vine să susțină afirmația că actualul înconjur pe bicicletă al țării are o valoare deosebită. Frămîntările vor mai dura. Poate pînă la etapa contratimp individual, de la Arad, poate și după aceea. Din cele trei mari examene ale cursei (muntele, contratimpul individual și sprintul) nici unul nu s-a încheiat. S-au profilat, este drept, oameni care știu bine cel puțin două răspunsuri, dar nu este încă suficient. Pe mîine, la Cluj!

Plutonul rulează compact, pe primele serpentine, cu mult înainte de „sita" Mestecănișului

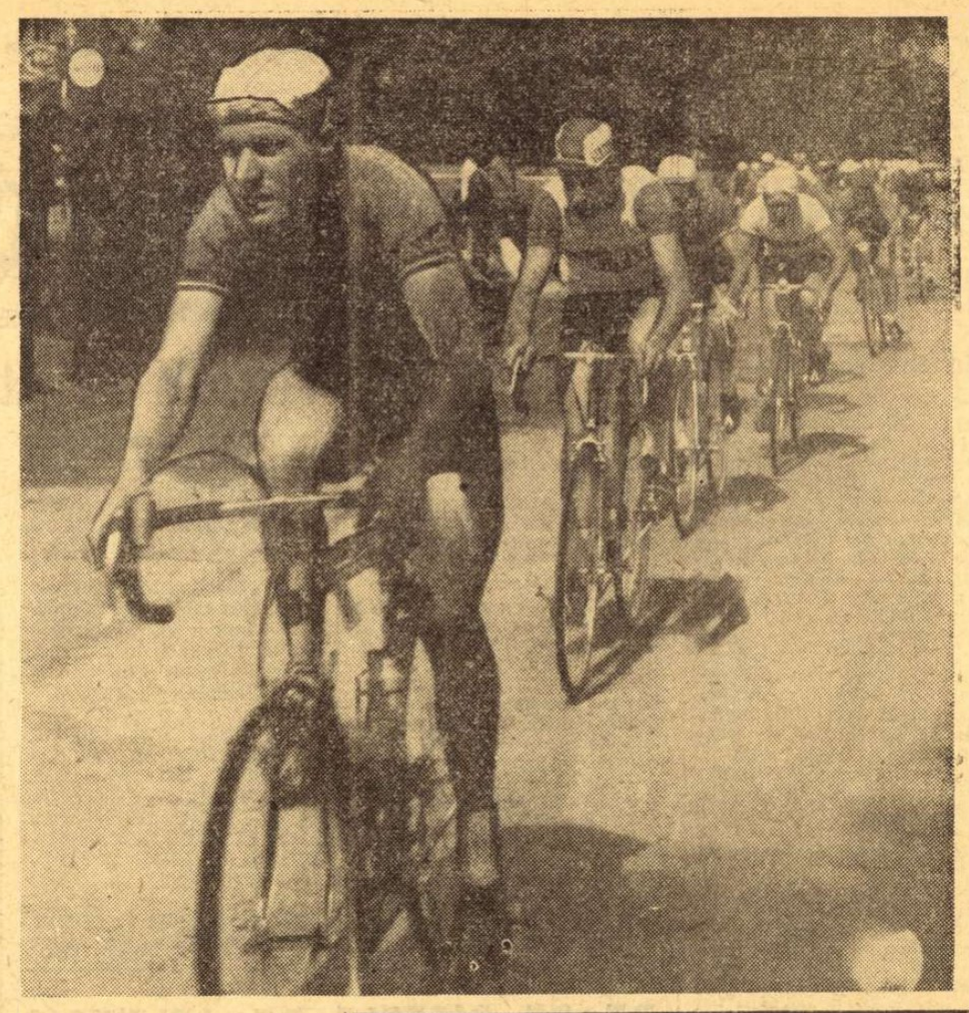

In fir indian în apropierea comunei Ilișești

CLASAMENTE

(Urmare din pag. 1)

CLASAMENTUL GENERAL INDIVIDUAL DUPĂ 4 ETAPE: 1. JURGEN WANZLIK (R.D.G.) 11h 02:49, 2. **Constantin Grigore (România B)** la 0:32, 3. **Yves Hezard (Franța)** la 0:41, 4. Walter Ziegler (România A) la 0:41, 5. Gabriel Moiceanu (România A) la 0:45, 6. Siggen Realfsen (Norvegia) la 0:54, 7. Alex. Sofronie (România B) la 1l:01, 8. Bernd Patzig (R.D.G.) la 1:04, 9. Vasile Tudor (România B) la 1:14, 10. Paul Menard (Franța) la 1:17, 11. Ion Ardeleanu (Steaua) la 1:24, 12. Jürgen Windisch (R.D.G.) la 1:36, 13. Ștefan Cernea (Steaua) la 1:42, 14. Guy Viard (Franța) la 1:54, 15. Torleif Andresen (Norvegia) la 2:06, 16. Siegfried Huster (R.D.G.) la 2:07, 17. Wilhelm Prinsen (Olanda) la 2:10, 18. Hervé Vermeeren (Belgia) la 2:13, 19. Jean Claude Alary (Franța) la 2:13, 20. Romain Vercauter (Belgia) la 2:14, 21. André Mollet (Franța) la 2:52, 22. Vasile Burlacu (Steaua) la 2:52, 23. Hendrik Benjamins (Olanda) la 2:58, 24. Emil Rusu (România A) la 3:01, 25. Erne De Blaere (Belgia) la 3:03, 26. Nicolae Ciumeti (România B) la 3:04, 27. Francisc Gera (Steaua) la 3:04, 28. Wilmos Egyed (Dezrobirea Brașov) la 3:07, 29. Ion Cosma (România A) la 3:06, 30. Michel Vaucher (Elveția) la 3:27, 31. Ștefan Suciu (Dezrobirea) la 3:34, 32. Teodor Puterity (Steaua) la 4:04, 33. C-tin Ciocan (România A) la 4:16, 34. Andrei Suciu (Dezrobirea) la 4:41, 35. Knut Kvernerud (Norvegia) la 4:16, 36. Vasile Selejan (România B) la 6:28, 37. Paul Van Kerkove (Belgia) la 9:28, 38. C-tin Tănase (Brăila) la 10:55, 39. Hans Bürki (Elveția) la 13:44, 40. Ion Selejan (Dezrobirea) la 14:07, 41. Vasile Rățoi (Metalul Plopeni) la 17:27, 42. Reinhard Dertz (R.D.G.) la 18:33, 43 Freddy Van Oudenhove (Belgia) la 21:45, 44. Ion Ajoghin (Metalul) la 23:29, 45. Josef Richner (Elveția) la 29:09, 46. Ștefan Ene (C.S. Brăila) la 31:03, 47. D-tru Nemțeanu (C. S. Brăila) la 35:11, 48. Meinrad Voegele (Elveția) la 35:18, 49. Leif Yli (Norvegia) la 36:18, 50. Ernesto Guidali (Elveția) la 39:18, 51. Gaspar Kroonen (Olanda) la 40:19, 52. Stefan Bălan (Metalul) la 43:55, 53. Mircea Rîndașu (Metalul) la 46:03, 54. Peter Donk (Olanda) la 53:43, 55. Sorin Suditu (Dezrobirea) la 53:43, 56. Mihai Hrisoveri (C.S. Brăila) la 55:15, 57. Gheorghe Ciumeti (C. S. Brăila) la 1h 15:06, 58. Gheorghe Răceanu (Metalul) la 1h 16:11.

CLASAMENTUL GENERAL PE ECHIPE: 1. R. D. GERMANA 33h 09:37, 2. **România A** la 1:22, 3. **România B** la 1:37, 4. Franța la 1:51, 5. Steaua la 4:26, 6. Dezrobirea la 5:32, 7. Belgia la 6:12, 8. Norvegia la 7:22, 9. Elveția la 21:29, 10. Olanda la 44:00, 11. C. S. Brăila la 54:05, 12. Metalul Plopeni la 1h 07:32.

CLASAMENTUL GENERAL PE PUNCTE PENTRU TRICOUL VIOLET (sprinturi finale) — PREMIU OFERIT DE ZIARUL „SPORTUL": 1. **Wanzlik** 19 p, 2. A. Suciu 11 p, 3. Hezard 10 p, 4. Șt. Suciu 10 p, 5. Ardeleanu 9 p, 6. Patzig 9 p, 7. Sofronie 9 p.

CLASAMENTUL CĂȚĂRATORILOR: 1. Hezard 20 p, 2. Șt. Suciu 10 p, 3. Ziegler 7 p, 4. Tudose 7 p, 5. Huster 7 p.

Învingătorul

Tabletă de Dan DEȘLIU

YVES — ÎNARIPATUL

Cu trei ore înaintea startului, papa Oubron, managerul cicliștilor francezi, contempla vrăjit frescele de la Voroneț, strălucitoare ca totdeauna în soarele amiezii de iunie.

— Albastrul acesta — spunea domnia sa — îmi dă senzația unei bucurii apropiate!

Nu știu dacă pelerinajul matinal la ctitoria lui Ștefan Vodă a influențat favorabil geniile tutelare de pe apa Moldovei și a Bistriței, dar după cum vedeți, cea mai scurtă etapă, programată în ziua cea mai lungă din calendar, a suris unuia din elevii reputatului antrenor parizian.

La drept vorbind, Yves Hezard avea toate motivele să se simtă lezat de neatenția noastră: cîștigător al etapei inaugurale la Galați, primul purtător al tricoului galben, el s-a trezit estompat în după-amiaza aceleiași zile de noul lider, germanul Wanzlik, sosit întîiul la Bacău.

— Reporterii de ocazie au memoria scurtă! — a exclamat tînărul campion militar al Franței pe anul în curs și s-a decis în consecință să le dea o mînă de ajutor. La realizarea acestei intenții au colaborat, precum veți observa, factori dintre cei mai diverși.

În afara albastrului de Voroneț, s-ar cuveni să notați, probabil, în ordine cronologică:

— hărțuirile necurmate pe primii 70 de kilometri, cînd am înregistrat nu mai puțin de 33 (!!) tentative de evadare, la care liderul a răspuns cu promptitudine;

— defecțiunile mecanice aproape simultane ale fraților Suciu, într-unul din momentele-cheie ale etapei;

— desprinderea de Mestecăniș unde fragilul „arc-en-ciel" și-a luat zborul ca într-o secvență din Fifi înaripatul, cu pasul său zdrobitor de 42×17, cu abilitatea unei gazele, cu discreția unui trubadur medieval înamorat de castelana de dincolo de munți...

— rezistența drăcească a numitului Yves, urmărit ca un cerb de o haită înfuriată cale de 20 kilometri, în plonjonul către Vatra Dornei, de către plutonul incluzînd copoi de mare calibru ca Wanzlik, Andresen, Patzig, Prinsen, Grigore, Ziegler și alții asemenea.

În fine, vă propun, să rețineți nuanța de miozotis a ochilor acestui băiat cu aparență timidă, oarecum jenat că a trebuit să reîmprospăteze memoria reporterilor ocazionali, prin cea de a doua victorie în trei zile — și, vă asigur, foarte mîhnit că n-a apucat să vadă celebrul albastru de Voroneț.

Astăzi, în Turul României

ETAPA a V-a, BISTRIȚA — CLUJ, 123 km. **Start festiv:** din centrul orașului — ora 13,45. **Start tehnic:** borna km 58 — ora 14,00 **Punct de sprint:** Dej. Caravana va trece prin **Beclean** (km 30) — ora 14,45, **Mihăești** (km 48) — ora 15,15, **Dej** (km 59) — ora 15,30, **Apahida** (km 102) — ora 16,30. **Sosirea la Cluj** va avea loc pe Stadionul Municipal, în jurul orei 17,00.

RETROSPECTIVĂ

O singură dată — în 17 ediții — Clujul nu a găzduit caravana turului ciclist: în anul inaugurării competiției — 1934.

În 1936, venind de la Vatra Dornei (206 km, fără asfalt) în 7h 29:30 (media: 27,52 km), francezul Pierre Gallien învinge la sprint pe iugoslavul Stepan Grgac, cu care fugise de Tudose și Țapu, lăsîndu-le un avans de zece minute. După 14 ani, în 1950, de la Bistrița la Cluj (124 km) cîștigă Marin Niculescu. În anul următor (1951), etapa V. Dornei — Cluj (208 km) îi revine detașat lui E. Norhadian, care se clasează primul și în 1953, pe aceeași rută.

Debutînd cu teribilul urcuș Măgura Calului; etapa maraton Vatra Dornei — Cluj a necesitat de fiecare dată peste 7 ore de pedalaj, prin praf și pietre tăioase, care au prilejuit zeci de pane. Alergătorii „grei" (peste 70 de kg) au avut crunt de suferit, spărgînd de cîte șase sau șapte ori, ceea ce le-a adus titlul — neoficial și, desigur, nedorit — de recordmani ai panelor.

Emil IENCEC

TURUL SECRET AL ROMÂNIEI

Vineri dimineața, la Piatra Neamț mi-a fost cu neputință să-mi dau seama că pe aici va trece peste cîteva ceasuri caravana celei mai cunoscute, prestigioase, naționale, internaționale, colorate, zgomotoase, dramatice, anecdotice întreceri din istoria ciclismului anual, Turul României.

Pancarde — ca în toate orașele, piețele și tîrgurile pe unde trece, vreme de 11 zile cursa, — nu există.

Afișe care să încunoștiințeze publicul că prin mijlocul orașului vor alerga chinuindu-se atleți musafiri din 7 țări europene, n-am întîlnit nici unul măcar.

Informații că aici, în centru se va desfășura totuși un sprint cu premii, și că sprintul acesta va conta în clasamentul final — n-am aflat.

Indicații (o, măcar indicații) referitoare la circulația pe bulevarde n-am auzit.

Ziarul „Ceahlăul", tipărit anume pentru a atrage atenția cititorului asupra evenimentelor ce străbat cotidian cetatea, a considerat mai substanțial să-și centreze atenția intelectuală pe inaugurarea unui chioșc cu ridichi de lună în cartierul Precista.

„Sportul" sosit ca în provincie — pe la orele prînzului abia — și care ar fi putut elucida problema, aștepta să fie numărat de 3 ori în fața solicitanților așezați cu organică răbdare la poartă.

Existau așadar întrunite toate condițiile necesare și suficiente pentru ca acest Crăciun al ciclismului care se ivește pe șosele o singură dată pe an, să apară și să dispară neștiut de nimeni.

Organizarea ignoranței era perfectă.

La două fără 15 minute, ora stabilită pentru sprint, în fața hotelului „Ceahlăul" nu vedeai decît 7 persoane cu sacoșe și un milițian stingher cu TALKIE-WALKIE

. . . . . :

La două, erau 3 000 de oameni. Cum au aflat? Ce i-a adus aici din nimic? Ce zvon obscur i-a aruncat pe bulevardul Chimiei, acolo unde s-a dat sprintul? N-am înțeles. Probabil că nici nu e de înțeles.

Experții afirmă că sufletul comerțului este reclama.

Sufletul sportului este — mi-am dat seama încă o dată — alt undeva.

Alex. MIRODAN

n.cla udiu — O „PANĂ" PE ZI

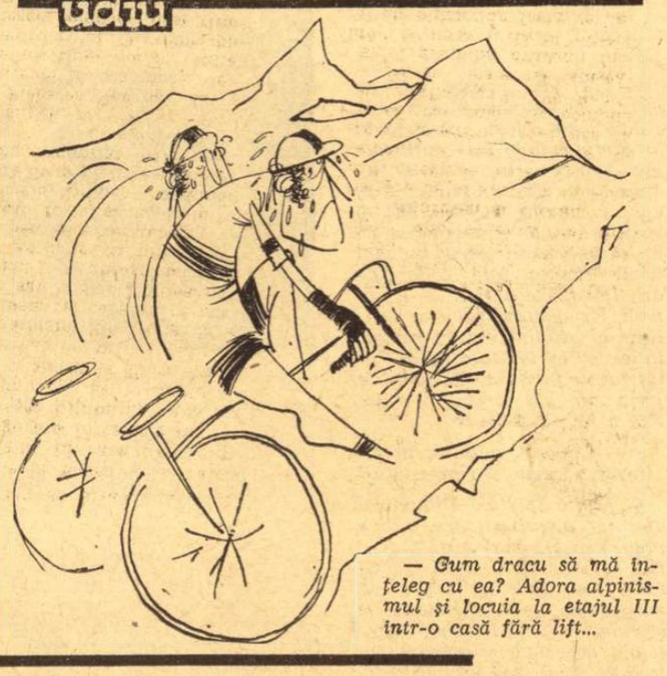

— Gum dracu să mă înțeleg cu ea? Adora alpinismul și locuia la etajul III într-o casă fără lift...

Popas în Bistrița

„Porțile sînt deschise" — anunță astăzi Bistrița, străvechiul oraș transilvănean, pregătit să întîmpine solii sportului cu pedale, angajați în temerara lor cursă de străbatere a României.

În oraș „totu-i gata" — rostește ospitaliera gazdă, președintele C.J.E.F.S. Bistrița-Năsăud, tov. Gheorghe Băloi. Și, dincolo de elementele tehnice ce privesc strict competiția, amfitrionul prezintă „accesoriile" cursei: masa cu specialități bistrițene, locurile de odihnă pentru cicliști, principalele puncte de vizitat pentru cei care vor să-și îmbogățească pelicula memoriei, a retinei sau a aparatului fotografic.

Desigur, popasul este scurt, rutierii au în față o etapă dificilă, ce le concentrează toată ființa, dar cîteva edificii îi cheamă de la sine prin patina vremii și culoarea locală. Cine nu va scruta, oare, înălțimile turnului gotic, pivotul Bistriței în jurul căruia s-a ridicat orașul, masiva biserică evanghelică, sau renumitele „Sugălete", clădirile cu arcade din piața centrală, complex arhitectonic purtînd amprenta secolului al XVI-lea și măiestria pietrarilor locului „de a căror fantezie se uimise Moldova, țară care trimisese aici, sub Petru Rareș și urmașii săi, emisari să cumpere și să treacă dincolo de creasta Carpaților reprezentanții acestei nobile bresle" — cum grăiește un document al timpului?

Însoțitori vor fi sportivii Bistriței, primii care vin să aducă omagiu buchetului de performeri prinși într-o competiție în care ei, bistrițenii, nu se înscriu, deocamdată decît cu imaginația.

Pe alt plan, întîlnirea cu cicliștii reprezintă pentru sportivii locului un mare colocviu în care deși singurii cîștigători sînt oaspeții, bistrițenii nu rămîn deconcertați. Confruntarea, deși descoperă diferența de nivel, handicapul valoric, nu le subestimează nicidecum ideea inutilității eforturilor lor.

Generează, din contră, dorința de autodepășire, de învingere a inerției, de călcare a hotarelor mediocrității sportive și violentare a zonei care poartă drept blazon PERFORMANȚA.

Fotbaliștii, handbaliștii, halterofilii și tinerii boxeri bistrițeni primesc, prin trecerea „marii bucle" o mostră vie a ceea ce reprezintă în sport EFORTUL, VOINȚA și PERSEVERENȚA, mostră a cărei copie — sîntem siguri — fiecare dintre ei va dori s-o realizeze cît mai fidel.

Și dacă în întîmpinarea performerilor bistrițenii nu pot trimite, la această ediție, nici o Cosînzeană — neavînd nici o reprezentantă în prima divizie a țării — ei asigură tacit, pe mesagerii marii performanțe care le străbate astăzi orașul, că gîndurile lor le urmăresc nu numai cursa, ci și pașii.

Nușa MUȘCELEANU

PRINTRE ROȚI ȘI PEDALE

● Cu excepția lui Wanzlik, toți cicliștii din echipa R. D. Germane aparțin clubului sportiv Karl Marx-Stadt. Ceea ce n-ar trebui să ne mire, știut fiind că în acest oraș se află fabrica de biciclete Diamant, cea care furnizează tuturor cicliștilor din R. D. Germană bicicletele de cursă. Pînă și mecanicul echipei, fostul alergător Alfons Kindermann, este originar din aceeași localitate.

● În rastelul echipelor românești tronează, în proporție majoritară, bicicletele Gitane și C.N.C., la care alergătorii noștri ar dori mai apropiată distanța dintre roți și cadrul metalic. Am vizitat nu bicicletele, ci pe anonimii doctori ai spițelor și centrărilor, pe anonimii mecanici care garantează cicliștilor o anumită securitate tehnică. La cartierul general, modest, primii sculați în zori, ei își desfășoară trusele mecanice și lucrează departe de obiectivul public. Bătrînul Dumitru Negoiță (fost tovarăș de cursă cu Nicolae Ion Țapu) și mai tînărul Ștefan Petrescu (fost participant în Cursa Păcii 1949) se ocupă de bicicletele echipelor naționale. Prilej de a evoca condițiile grele de alergare din trecut, prilej de a da peste nas tinerilor — prea pretențioși și uneori mofturoși — de astăzi.

● În echipa Olandei figurează două vechi cunoștințe ale amatorilor de ciclism din țara noastră: Wim Prinsen (24 ani, metalurgist, din orașul Hank) și Henk Benjamins (23 ani, tăietor de lemne, din localitatea Hoogeveen), ambii foști combatanți în trecutele ediții ale Turului României (primul — locul X în '67, al doilea — locul XIX în '66). Din cauza numeroaselor curse la care participă, ei nu-și pot exercita profesiunile decît iarna. Impresiile lor din anii trecuți despre România sînt excelente, cu o singură excepție: Prinsen nu va uita că în 1967 a fost pe locul doi, pînă spre sfîrșitul cursei, și că o pană buclucașă — în etapa antepenultimă — l-a trimis mai jos în clasament.

● Emil Rusu (deocamdată, pe locul 28 în clasamentul general individual, la 3 min. de lider) dă explicații pentru comportarea lui modestă de pînă acum: **„Am prea puțini kilometri în picioare. O singură cursă de pregătire anul acesta nu-mi ajunge. Dar simt că încet-încet îmi voi reveni".** Poate cu această nădejde și-a cumpărat el, la o farmacie din Suceava, o cutiuță cu vitamina C, presupusă a fi fortifiantă.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23–25, București 40368